

Kjøbstadsjorder, der afhændes fra den Grund, hvortil de ved Udskytningen ere blevne henlagte, maa ophæves. Ganste vist er dette en meget virksom Hindring for Udskytningen af disse Jorder, og, ligesom Udvalget derfor finder, at der fra Formens Side intet kan være til Hindrer for i nærværende Lov at ophæve denne Bestemmelse, saaledes skønner det ikke rettere, end at det er uheldigt, saaledes at binde Besiddelsen af ofte meget smaa, langt fraliggende og til et fornuftigt Jordbrug aldeles utilstrækkelige Jordlodder til Grunde, hvis Giere ere henvisse til ganske andre Erhvervskilder, og derved at hindre dem, der have Indsigt, Lyst og Evne dertil, fra at samle hensigtsmæssige og frugtbringende Aulsbrug. Da denne Bestemmelse imidlertid staaer i nøie Sammenhæng med det Forhold, hvori Bymarken oprindelig har staaet til Kjøbstaden som Commune, paa hvis Oekonomie en Forandring vilde have en ikke ringe Indflydelse, har Udvalget, saa meget mindre troet ved at optage et saaadant Forslag at burde foregribe den communale Medvirkning ved Spørgsmaalets Løsning, som man tør haabe, at samme i sin Heelhed vil blive gjort til Gjenstand for Regjeringens Overtøelse.

I Henhold til disse Bemærkninger skal Udvalget tillade sig ved det samme til Betænkning meddeelte Udkast til at fremsætte følgende Endringsforslag:]

§ 1. Det skal herefter være tilladt, ikke blot at forene Parceller af forskjellige Jordbrug saavel indbyrdes, som med et bestaaende Jordbrug, men ogsaa at sammenlægge flere selvstændige Jordbrug til eet, indtil en Størrelse af 20 Edr. Hartkorn Ager og Eng.

(Schøller: — — — af 12 Edr. Hartkorn Ager og Eng.)

Dog tør ingen nuværende Fæstegaard nedlægges for at sammenlægges med andet Jordbrug — undtagen i de i Forordningen af 25de Marts 1791 §§ 1—6 og Forordningen af 27de Septbr. 1805 § 11 omhandlede Tilfælde — et heller noget Jordbrug sørges til over 10 Edr. Hartkorn Ager og Eng ved Sammenlægning med Dele af en saadan Fæstegaard, førend 10 Aar, efter at den er overgaaet til Selveiendom, eller saadant

Arvefæste, som er forbundet med Ret til at sælge og pantsætte.

(Schøller: Fornævnte Indskrænkninger skal ogsaa det Fæstegods være undergivet, som alt er overgaaet til Selveiendom eller Arvefæste, indtil 10 Aar efter at dette er skeet.)

§ 2. udgaaer.

§ 3. Ordene „samt Ager- og Engjorder, som ere bestemte til Fredssøv“ udgaae, og tilføies i Slutningen af Paragraphen: Det Samme gælder om Ager- og Engjorder, som paa lovlig Vis ere bestemte til Fredssøv; dog skal i saa Fald Skovculturen være paabegyndt inden eet Aar efter Sammenlægningen og hele Arealen være tilsaet eller tilplantet inden 5 Aar fra samme Tid.

§ 4. Efter „særskilte Jordbrug“ tilføies: eller Parceller.

§ 5. Jordendomme med ikke under 1 og ikke over 2 Edr. Hartkorn Ager og Eng maae ikke udskyffes.

§ 6. Jordendomme paa over 2 Edr. Hartkorn Ager og Eng kunne udskyffes, dog saaledes at idetmindste een Parcel beholder et Jordtilliggende af mindst 2 Edr. Hartkorn Ager og Eng.

§ 7. „maa kunne“ forandres til: skulle.

§ 8. Ingen ved Sammenlægning fremkommen Eiendom maa i de første 5 Aar efter Sammenlægningen udskyffes i mindre Lodder, end der vilde være tilladt, saafremt hver af de sammenlagte Eiendomme for sig skulde udskyffes.

§ 10. Magelæg af Jord mod Jord, der svarer til det samme Hartkornbeløb, er ubetinget tilladt. Magelæg, hvorved der skeer Forandring i Eiendommenes Hartkorn, behandles som Udskytning.

§ 11. udgaaer.

§ 13. Mindre Skovlodder tør kun afhændes samlede og ikkun til Forening med tilstødende Eiendom, medmindre de allerede ere adskilte fra den Eiendom, hvortil de høre, ved anden mellemliggende Eiendom.

§ 15. Ordene „maa fuldbyrdes — erhvervet“ forandres til: maa endeligen fuldbyrdes, forinden Anmeldelse derom er skeet gennem vedkommende Amtmand til Indenrigsministeriet og samme har meddeelt, at det Intet finder derimod at erindre.